

اسامی فیلم‌هایی که در سال ۹۷ فروش‌شان در سالن‌های سینمایی کمتر از ۵میلیارد تومان بوده است. این فیلم‌ها از نوبت اکران خارج شدند. برای این فیلم‌ها هیچ آمار فروش و منبع درآمد دیگری ازجمله فروش در شبکه نمایش خانگی یا فروش امتیاز به شبکه‌های تلویزیونی اعلام نشده است.

نام فیلم	فروش سینمایی
خجالت نکش	۴٬۵۶۰٬۳۵۶٬۰۰۰
لازانيا	۴٬۱۴۴٬۷۶۳٬۰۰۰
پیشونی سفید۲	۴٬۱۱۴٬۸۹۵٬۰۰۰
هشتگ	۳٬۷۰۷٬۹۳۷٬۰۰۰
دشمن زن	۳٬۱۸۸٬۳۲۰٬۰۰۰
عصبانی نیستم!	۳٬۰۶۶٬۳۴۶٬۰۰۰
چهارراه استانبول	۳٬۰۵۸٬۲۵۲٬۰۰۰
خانم بابا	۳٬۰۰۶٬۷۰۲٬۰۰۰
دم‌سرخ‌ها	۲٬۵۱۱٬۱۱۶٬۰۰۰
کاتیوشا	۲٬۴۰۲٬۲۶۱٬۰۰۰
خاله قورباغه	۲٬۳۸۶٬۴۲۷٬۰۰۰
باستارپونی	۲٬۳۳۲٬۱۴۵٬۰۰۰
دارکوب	۲٬۱۶۲٬۴۹۴٬۰۰۰
عرق سرد	۲٬۰۴۶٬۲۶۵٬۰۰۰
خرگوش	۲٬۰۱۷٬۹۲۵٬۰۰۰
دلم می‌خواد	۱٬۵۴۲٬۸۷۷٬۰۰۰
آستigmat	۱٬۴۸۰٬۳۳۵٬۰۰۰
گرگ بازی	۱٬۲۸۷٬۱۷۴٬۰۰۰
وای آمبول	۱٬۲۲۴٬۴۱۶٬۰۰۰
خوک	۱٬۱۸۵٬۹۷۸٬۰۰۰
دزد و پری ۲	۱٬۱۶۷٬۰۸۲٬۰۰۰
میلیونر میامی	۱٬۱۵۷٬۶۱۷٬۰۰۰
به وقت خجاری	۱٬۰۹۴٬۰۲۵٬۰۰۰
شعله‌ور	۱٬۰۴۵٬۸۲۴٬۰۰۰
تخته‌گاز	۹۰۲٬۳۰۸٬۰۰۰
جاده قدیم	۵۷۷٬۵۴۷٬۰۰۰
فراری	۵۳۱٬۰۴۲٬۰۰۰
پارادایس	۵۲۴٬۳۶۳٬۰۰۰
سرو زیر آب	۴۹۹٬۲۲۱٬۰۰۰
من دیوانه نیستم	۳۹۴٬۲۸۳٬۰۰۰
داش‌آکل	۳۴۵٬۰۱۸٬۰۰۰
همه چی عادی‌ه	۲۶۱٬۱۹۱٬۰۰۰
سوفی و دیوانه	۲۲۵٬۷۶۵٬۰۰۰
آن‌سوی ابرها	۲۱۱٬۴۴۵٬۰۰۰
جشن دلنگی	۲۰۸٬۴۶۲٬۰۰۰
ماهورا	۲۰۶٬۴۱۸٬۰۰۰
آخرین بار کی سحر را دیدی؟	۱۶۳٬۳۷۷٬۰۰۰
در وجه حامل	۱۴۹٬۳۵۱٬۰۰۰
پشت دیوار سکوت	۱۴۲٬۴۴۵٬۰۰۰
شماره ۱۷ سهپلا	۱۱۵٬۸۷۵٬۰۰۰
مرداد	۱۱۱٬۶۷۸٬۰۰۰
بی‌نامی	۸۱٬۶۵۱٬۰۰۰

۱۱ میلیارد تومان درآورد و اوپاسخ داد وقتی فیلمبرداری را پنج ماه طول بدهند، اگر شما به عوامل در این پنج ماه فقط نان و پنیر هم بدهید کلی هزینه‌اش می‌شود. زمان نرمال برای فیلمبرداری در سینمای ایران یک ماه است، مگر اینکه پول بی حساب‌و‌کتاب در کار باشد و کسی فرصت داشته باشد که با حرفه‌ای‌ترین عوامل پشت دوربین، پنج ماه آزمون و خطا کند. اینجاست که معلوم می‌شود چه کسی واقعا در کارگردانی توانمندی و استعداد دارد و چه کسی آنقدر پول در گلولی یک پروژه ریخته که بالاخره نتیجه را چشمگیر از آب در بیاورد. یکی از تهیه‌کننده‌های گفت وقتی کسب ۱۲۰۱۰ میلیارد خرج فیلمی می‌کند، حتما به آب گر وصل است و دیگری می‌گفت این جور فیلم‌ها پشت‌بودجه‌شان باز است. این تهیه‌کنندگان با قاطعیت می‌گفتند که با توجه به ظرفیت‌های اکران و توزیع خانگی در سینمای ایران، محال است که بشود چنین پروژه‌هایی را به سوددهی اقتصادی رساند. تهیه‌کننده‌ای می‌گفت که هزینه فیلمسازی در ایران با محاسبه عوامل و تجهیزات پشت‌دوربین، درنهایت تا یک میلیارد و ۳۰۰میلیون تومان است و باقی آن به دستمزد بازیگران بر می‌گردد. عمده کسانی که «فرهیختگان» در این خصوص با آنها صحبت کرد، می‌گفتند دستمزدهای نجومی بازیگران در چند سال اخیر بوده که تا این حد بالا رفته و از طرفی بازار سینما را بین مشتری‌هایش کم‌رونق کرده و از طرف دیگر هزینه تولید فیلم‌ها را بالا برده است. لازم است چند فاکتور که از لایه‌لای صحبت‌های تهیه‌کنندگان بیرون آمد و امکان گنجاندن آنها در این جدول نبود هم مورد توجه قرار بگیرد. اول اینکه سسوال‌ها در مورد سقف هزینه تولید فیلم‌ها در سینمای ایران مربوط به فیلم‌های شهری می‌شد، نه آثار تاریخی و جنگی که هزینه‌های اضافی دارند.

فاکتور دوم به فیلم‌های لو‌باجت و تجربی مربوط می‌شود که ممکن است در حدود ۵۰۰ میلیون تومان خرج داشته باشند. این آثار دو، سه سال پیش با ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیون تومان هم ساخته می‌شدند و در کل آثار انمی‌شود جزء فیلم‌های حرفه‌ای قرارداد. فاکتور سوم به متوسط هزینه تولید فیلم در سینمای ایران بر می‌گردد. در جدول فوق کف و سقف هزینه‌ها آمده اما هزینه‌های نرمال، چنان که تعدادی از تهیه‌کنندگان اشاره کردند، بین سه تا پنج میلیون تومان است. جدول دیگری که مشاهده می‌کنید مربوط به فیلم‌هایی است که در سال گذشته بالای ۶میلیارد تومان فروش گیشته‌ای داشتند و غیر از این آثار، باقی فیلم‌ها لاقال در گیشه به لحاظ اقتصادی صرفه‌ای برای تولیدشان توجیه نمی‌کنند. البته بین آثاری که بالای ۶میلیارد تومان فروش داشته‌اند هم راجع‌به بسیاری از آنها ابهاماتی وجود دارد و در ضمن گران‌نمایی آمار فروش فیلم‌ها هم مورد دیگری است که شیوع آن در سینمای ایران بارها حاشیه‌ساز شده است.

گفت‌وگو با چند تهیه‌کننده سینما درباره هزینه واقعی تولید یک اثر سینمایی

فوق‌ش ۱۱ میلیارد!

بیابند، در غیر این صورت لازم است که برای ابهام‌ها پاسخی پیدا شود. البته در مورد مسائلی که طرح شد، ذکر دو نکته لازم است؛ اول اینکه امکان دارد فیلم‌ها غیر از گیشه، از جاهای دیگر مثل فروش رایت‌سی‌دی‌ها به‌شبکه‌نمایش خانگی و شبکه‌های تلویزیونی هم درآمدی داشته باشند یا حمایت اسپانسرهای بخشی از هزینه‌هایشان را جبران کنند اما آیا مخاطبان سوپر مارکتی فیلم‌های سینمایی، به یک فیلم بی‌ستاره چنان اقبالی نشان خواهند داد که اختلاف چند میلیاردی هزینه‌ها و درآمد گیشه را جبران کند یا آیا اسپانسر‌ها روی یک فیلم بی‌ستاره چنان سرمایه‌گذاری تبلیغاتی چشمگیری خواهند داشت؟ نکته‌دوم‌به فهرست‌هایی بر می‌گردد که بنیاد سینمایی فارابی در سال‌های گذشته از فیلم‌هایی که به‌آنها کمک‌هزینه یا تسهیلات اعطا کرده بود، منتشر کرده است. در این فهرست‌ها نام اکثر کسانی که ادعای استقلال و تولید مطلق و صفرتاصدی آثارشان در بخش خصوصی را داشته‌اند هم به چشم می‌خورد. اما با لحاظ کردن این نکات هم همچنان نمی‌شود از نبود یک منطق مالی شفاف درباره آثار بخش خصوصی سینمای ایران صرف نظر کرد.

یک گفت‌وگوی پرحاشیه تماس‌های «فرهیختگان» با ۱۰ نفر از تهیه‌کنندگان که صرفا برای به دست آوردن آمار از هزینه‌های تولید فیلم در سینمای ایران انجام گرفته بود، لاقال در سه مورد به حاشیه کشیده شد چند نفر از تهیه‌کننده‌ها از اینکه ما اساسا به مساله پولشویی در

نام تهیه‌کننده	کمترین هزینه ساخت یک پروژه سینمایی	بیشترین هزینه ساخت یک پروژه سینمایی	بیشتر پول‌ها برای کدام بخش از فیلم هزینه می‌شود؟
عبدالله علیخانی	۲ میلیارد تومان	۱۱ میلیارد تومان	۵۰ درصد پول برای بازیگران است و بعد فیلمبردار، کارگردان، فیلمنامه‌نویس و ...
سعید خانی	۲ میلیارد تومان	۱۰ میلیارد تومان	۵۰ درصد هزینه‌های فیلم برای بازیگر است و ۵۰ درصد مابقی برای بقیه عوامل فیلم است
ابراهیم اصغری	۲ میلیارد تومان	۱۰ میلیارد تومان	بشت دوربین همه عوامل به یک اندازه می‌گیرند و پول‌ها عادلانه است ولی پول اصلی را بازیگری می‌گیرد که جلوی دوربین می‌آید
مسعود ردایی	۲ میلیارد تومان	۱۱ میلیارد تومان	پاسخگو نبود
مرتضی شایسته	۲ میلیارد تومان	۱۳ میلیارد تومان	بستگی به فیلم دارد. فیلمی هست که بازیگر چهره دارد و بیش از ۵۰درصد پول به بازیگران می‌رسد. کمترین پول هم به گرمپور و طراح صحنه و لباس و دستیاران می‌رسد
امیر سماواتی	یک‌ونیم میلیارد تومان	۳ میلیارد تومان	فیلمسازی هست که ۲۰ بازیگر حرفه‌ای برای فیلمش استفاده می‌کند و چند ماه هم فیلمبرداری دارد. این فیلم‌ها پول‌شان کلاهبرداری است و طبیعی است که بیشتر پول را خرج بازیگر چهره می‌کنند
سیدمحسن جاهد	یک میلیارد تومان	۵ میلیارد تومان	بیشتر بودجه فیلم به بازیگران تعلق می‌گیرد و از بین عوامل هنری پشت‌صحنه، نویسندگان، دستیاران گریم و کارگردانی و فیلمبرداری و گاهی طراحان صحنه کمترین پول به آنها تعلق می‌گیرد

۹ چارسو

۹ دنبال مجری مشهور با ادب هستیم

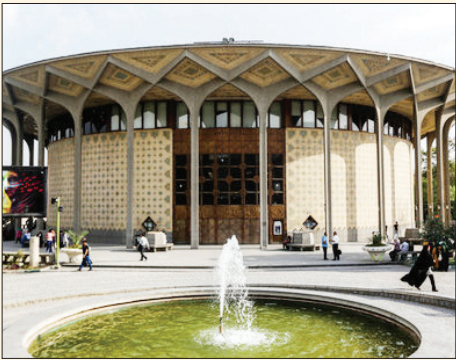
معاون سیما درباره افزایش حضور سلبریتی‌ها به‌عنوان مجری برنامه‌های تلویزیونی، اظهار کرد: «تلاش ما این است که چهره‌های مشهوری را به‌عنوان مجری مورد استفاده قرار دهیم که ادب برقراری ارتباط درست با مردم را داشته باشند.»مرتضی میرباقری درباره انتقادهایی که درباره افزایش حضور مجری‌بازیرها در برنامه‌های تلویزیونی می‌شود، گفت: «مجریان ما که همیشه حضور دارند و حتی اجرای برنامه‌ها در مناسبت‌های اصلی را هم مجریان تلویزیون برعهده دارند، اما اقبال بیشتری به سلبریتی‌ها نشان می‌دهند.»او در پاسخ به این پرسش که آیا انتقادهای مطرح‌شده از سوی رسانه‌ها را وارد می‌داند، بیان کرد: «بخشی از انتقادها درست است و بخشی هم خبر. منتقد که بعضی سلبریتی‌ها می‌توانند در بخش اجرا موفق باشند. در حال حاضر مهم‌ترین مساله ما این است که مجریان خودمان را تقویت کنیم تا ظرفیت‌های لازم را برای مورد اقبال قرار گرفته شدن، داشته باشند. این مساله اساسی ما است و تا آنجا که بتوانیم روی آن سرمایه‌گذاری می‌کنیم و آنتن را در اختیارشان قرار می‌دهیم.»معاون سیما ادامه داد: «اما در عین حال مردم به چهره‌های مشهور علاقه دارند و سلبریتی‌ها بیشتر توجه آنها را جلب می‌کنند. تلاش ما هم این است که چهره‌های مشهوری را به‌عنوان مجری مورد استفاده قرار دهیم که ادب برقراری ارتباط درست با مردم را داشته باشند. چنین افرادی اگر این ظرفیت را داشته باشند فکر می‌کنم عرصه رقابت برای مجریان و مجری‌بازیگرها هم جدی‌تر می‌شود.»میرباقری همچنین در پاسخ به این پرسش که آیا سختگیری‌هایی که برای مجریان سیما در نظر گرفته می‌شود، شامل مجری‌بازیگرها نیز می‌شود، توضیح داد: «ما قوانین را برای همه می‌گذاریم و باید حتما استانداردهای ضوابط اجرا رعایت شود، اگر هم کسانی این شرایط را نداشته باشند، تغییر می‌کنند.»

۹ سرمایه‌گذاری چینی‌ها در فیلم جدید «تارانتینو»

یک کمپانی فیلمسازی چینی تهیه‌کنندگی و بخش عمده‌ای از سرمایه‌گذاری فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» ساخته جدید «کوئنتین تارانتینو» را برعهده گرفت. فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» با بازی «برد پیت» و «لئوناردو دی‌کاپریو» بخش عمده‌ای از سرمایه‌گذاری خود را از محل یک کمپانی چینی به نام «Bona Film Group» مستقر در پکن تأمین می‌کند. این کمپانی چینی در درآمدهای فروش جهانی فیلم «تارانتینو» سهیم خواهد بود و قرار است توزیع بین‌المللی این فیلم را در کشورهای چین، هنگ کنگ و تایوان نیز در دست بگیرد. کمپانی سونی حق‌پخش جهانی «روزی روزگاری در هالیوود» را در سایر نقاط جهان برعهده خواهد داشت. داستان فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» درباره گروه تبهکار «منسون» به سرکردگی «چارلز منسون» است که در اوت ۱۹۶۹ در یک شب چندین نفر را در یک سکونت‌گاه هالیوودی متعلق به «رومن پولانسکی» کارگردان مطرح لهستانی-فرانسوی سلاخی کردند که یکی از این افراد «شارون تیت» همسر باردار «پولانسکی» بود. «پولانسکی» برای مدتی به اشتباه تصور می‌کرد که «بروس لی» احتمالا قاتل همسرش روی بوده است. دارودسته «منسون» در سال ۱۹۷۱ در دادگاه گناهکار شناخته شدند و «چارلز منسون» رهبر این گروه در نوامبر سال ۲۰۱۷ میلادی در زندان درگذشت. «تارانتینو» پیش از این درباره فیلمش توضیح داده بود: «حوادث این فیلم در زمان انقلاب هیپی‌ها و در دوران اوج هالیوود روی داد و سبک و طرح داستان فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» شباهت زیادی با فیلم «داستان‌های عامه‌پسند» (پاپ فیکشن) دارد. «آل پاچینو»، «مارگوریتی»، «کرت راسل»، «داکوتا فاینینگ»، «تیم راس» و «بروس درن» ترکیب بازیگران مطرح این فیلم را در کنار «لئوناردو دی‌کاپریو» و «برد پیت» تشکیل می‌دهند. قرار است فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» از ۲۶ جولای ۲۰۱۹ در سینماهای جهان اکران خود را آغاز کند.

۹ محدودیت برای دستفروش‌های اطراف «تئاتر شهر»

سعید اسدی، رئیس مجموعه تئاتر شهر درباره وضعیت ساماندهی فضای پیرامون مجموعه تئاتر شهر و رسیدگی به‌شرایطی که‌دستفروش‌ها در این محیط ایجاد کرده‌اند با توجه به فرارسیدن ایام برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر هم‌زمان با جشن ۴۰سالگی انقلاب اسلامی، به «مهر» گفت: «با تعامل خوبی که با دکتر آبادیان، شهردار منطقه ۱۲ و آقای

طاهری شهردار ناحیه داشتیم، گفت‌وگوهای مفصلی کردیم و برنامه‌های خیلی موثری نیز شهرداری دارد که طی آنها خواسته‌های از پیش مطرح شده هنرمندان و همچنین تئاتر شهر در این خصوص، مورد توجه قرار گرفته است.»اسدی درباره این موضوع که دستفروشان مدنظر در هنگام غروب و ساعات شب با نصب لایم و چراغ فضای پیرامون مجموعه تئاتر شهر را به انحصار خود در می‌آورند و آیا با توجه به این وضعیت طرح ساماندهی مدنظر شهرداری منطقه ۱۲ این ساعات از غروب و شب را هم شامل می‌شود، تأکید کرد: «محل تردد و گزری که به شکل نوری ایجاد می‌شود امکانی فیزیکی است که حضور دستفروش‌ها را در گذرکنار تئاتر شهر غیرممکن می‌کند اما شهرداری هنوز وارد کش سلبی نشده زیرا این موضوع موارد قانونی و ششراط تأمین‌ی دارد که باید فراهم شود که البته تنها مربوط به شهرداری نیست و به قوه قضائیه، شورای تأمین استان و باقی نهادها نیز مرتبط است تا این ساماندهی انجام شود.» رئیس مجموعه تئاتر شهر اظهار کرد: «این ساماندهی به معنای جمع‌آوری دستفروشان نیست بلکه به معنای هدایت آنها به جای مناسب‌تری در اطراف است زیرا این مساله فراتر از یک اتفاق فرهنگی بلکه یک معضل اجتماعی است و باید به شکل کلان حل شود. به این موضوع فکر شده که در آینده با فضا‌سازی‌هایی که در محوطه تئاتر شهر خواهد شد و همچنین استقرار رخداد‌های فرهنگی، حضور دستفروش‌ها در این فضا غیرممکن شود و یک شکل ایجابی پیدا کند و در کنار این وضعیت نیز شهرداری با نیروهای خود بدون ایجاد تنش، فضا را ساماندهی کند.»